

overvejelser kan der opstilles passende differentierede kvalitetskrav med hensyn til støjniveau i et bestemt område, luftkvalitet m. v.

Sideløbende med de nævnte opgaver må der foretages en tilrettelæggelse af etablering og udbygning af rensningsanlæg, forbrændingsanlæg, slam- og slaggedeponeringssteder, lossepladser og lignende indretninger til behandling af affaldsprodukter. Dette forberedelsesarbejde må tillægges megen vægt under hensyn til de betragtelige investeringsudgifter, foreningsbekæmpelsen vil indebære.

Kortlægningsfunktionen må udføres af amtsrådet med bistand af vedkommende kommunalbestyrelser. Da kortlægningsopgaverne kan være af meget forskelligartet karakter, bør myndighederne undertiden overdrage opgaveløsningen til specielt sagkyndige inden for det pågældende område, t. eks. universitetslaboratorier eller institutioner som Meteorologisk Institut eller Danmarks Geologiske Undersøgelse.

Til § 45.

Den nødvendige koordination af amtsrådenes forslag og oversigter må foretages af ministeren for foreningsbekæmpelse ved udarbejdelse af samlede retningslinier. Koordinationen er nødvendig, bl. a. fordi der må skabes overensstemmelse mellem de kvalitetsniveauer, som er forudsat i amtsrådenes forslag.

I retningslinierne kan indgå kvalitetskrav til luftens indhold af forurenende stoffer, til vandet i forskellige typer af vandløb samt krav om maksimalt tilladelige støjniveauer i forskellige former for bebyggelse såsom boligkvarterer, industrikvarterer o. l.

Myndighederne må lægge retningslinierne til grund ved behandlingen af godkendelsessager og må kunne underkaste en virksomhed godkendelsesbehandling efter § 15 i tilfælde, hvor gennemførelsen af de opstillede kvalitetskrav bliver vanskeliggjort af virksomhedens forurening. Tilsvarende overvejelser må have betydning i forbindelse med meddelelse af påbud eller forbud over for godkendte virksomheder, jfr. § 22.

De af ministeren udarbejdede samlede retningslinier må tillægges en meget central betydning i forbindelse med behandlingen af godkendelsessagerne. Da retningslinierne herigennem kan få betydning for de enkelte virksomheder, vil det kunne være hensigtsmæssigt at offentliggøre retningslinierne. Man har ikke fundet det nødvendigt at optage bestemmelser herom i lovforslaget.

De konklusioner, som planlægningen i medfør af miljøbeskyttelseslovgivningen indeholder, bør stilles

til rådighed som vejledning for de myndigheder, som har ansvaret for den fysiske planlægning, herunder især byplanmyndighederne, zonemyndighederne og fredningsplanudvalgene.

Ved udarbejdelse af byplaner bør der således tages fornødent hensyn til indholdet af de her omhandlede planer. Zonemyndighederne bør tilsvarende udøve deres dispensationsbeføjelser således, at der ikke meddeles tilladelser, der kan udgøre en trussel mod realisationen af planerne.

Til § 46.

En del af de kortlægningsopgaver, som skal udføres, vil have en sådan karakter, at de bedst kan udføres i et samarbejde mellem amtsrådene. Det kan f. eks. dreje sig om undersøgelser af vandløb, som løber gennem flere amtskommuner. På grund af den betydning sådanne undersøgelser vil have for indsatsen imod forurening, har man fundet det hensigtsmæssigt at give ministeren mulighed for at tage initiativ til iværksættelse af sådanne undersøgelser og i forbindelse hermed at fastsætte udgiftsfordelingen mellem de berørte amtsråd. Bestemmelsen svarer i princippet til § 7, stk. 2, i lov om vandforsyning, hvorefter ministeren „kan bestemme, at en kommune eller en gruppe af kommuner i fællesskab skal iværksætte undersøgelser af de mulige vandforekomster og udarbejde planer til dækning af områdets fremtidige vandforsyning og kan træffe bestemmelse om, hvorledes udgifterne ved undersøgelserne og planlægningen skal fordeles mellem kommunerne, herunder amtskommunerne.“

Til § 47.

Oplysninger om foreningsforholdene vil kun til dels kunne erhverves gennem kortlægningen og den i § 31 nævnte almindelige oplysningspligt for alle udøvere af forurenende virksomhed. Man har derfor foreslået, at der indføres en anmeldelsesordning, hvorefter udøverne af virksomheden selv skal tage initiativ til at underrette myndighederne om virksomheden og dens emissioner. For virksomheder, der er optaget på bilaget til loven vil myndighederne modtage de nødvendige oplysninger som et led i godkendelsesproceduren.

Anmeldelsesordningen får derfor selvstændig betydning for virksomheder, som ikke skal godkendes d. v. s. virksomheder, som nok kan undergives godkendelsesbehandling efter § 14, men hvor beslutning herom endnu ikke er truffet.

Da man må påregne, at en anmeldelsesordning vil kræve et betydeligt administrativt forberedelsesar-